

ikke maa forøges med anden Jord uden Landbrugsministeriets efter Kommunalraadets Anbefaling meddelte Tilladelse, udgaar, da saadanne Pligthouse fremtidig behandles efter samme Regler som andre Landbrugsejendomme.

Til §§ 17 og 18.

Disse Paragraffer indeholder de samme Bestemmelser som §§ 19 og 20 i Loven af 6. April 1906.

Dog er sidste Stykke af § 19 i Loven af 1906 optaget i nærværende Lovforslag under en særlig Paragraf (§ 20), og § 20, sidste Stykke, i Loven af 1906 udgaar, da Bestemmelsen i dette Stykke maa antages at være uden Betydning, efter at saa godt som al fæstepligtig Jord er afhændet ved Salg.

Til § 19.

Denne Paragraf er overensstemmende med § 6 i Loven af 6. April 1906.

Til § 20.

Denne Paragraf er overensstemmende med § 19, sidste Stykke, i Loven af 6. April 1906.

Til § 21.

Det er oplyst, at det ikke er ualmindeligt, at der tinglæses Erklæringer, hvorved Ejendomsgrænsers Beliggenhed forandres, uden at Erklæringerne forelægges Landbrugsministeriet forinden Tinglæsningen. Endskønt man maa formene, at saadanne Tinglæsninger er i Strid med de gældende Bestemmelser, jfr. § 1, har man dog, da Tinglæsning af saadanne Erklæringer bringer Uorden i Matrikulens Dokumenter, anset det for rettest at foreslaa, at det udtrykkeligt fastslaas, at Erklæringer om Konstatering af Ejendomsgrænser kun maa tinglæses, naar den i §§ 19 og 20 foreskrevne Fremgangsmaade er anvendt.

Til § 22.

Denne Paragraf er overensstemmende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 6. April 1906, kun er den i Loven af 1906 omtalte edelige Forsikring, som Jordboniteringsmændene skulde afgive en Gang for alle, foreslaaet afløst med en Erklæring paa Ære og Samvittighed, jfr. Lov Nr. 60 af 26. Marts 1909 § 1.

Til § 23.

Denne Paragraf er overensstemmende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 1906, kun er der tilføjet en Bestemmelse om, at de i Henhold til Loven af 1906 valgte Jordboniteringsmænd vedbliver at

fungere, indtil deres Funktionstid efter denne Lovs § 23 udløber, og de kan da genvælges.

Til § 24.

Ifølge § 24, næstsidste Stykke, i Loven af 1906 skal Jordboniteringsforretningerne, saa vidt det lader sig gøre, foretages af Jordboniteringsmændene efter bestemt Omgang. Da man har anset det for mest hensigtsmæssigt, at Formanden er frit stillet med Hensyn til Valget af Boniteringsmænd til den enkelte Forretning, har man ladet denne Bestemmelse udgaa. Iøvrigt er Paragraffen overensstemmende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 6. April 1906.

Til § 25.

Ifølge § 25 i Loven af 1906 skal Rekvirenten af en Jordboniteringsforretning drage Omsorg for, at en Landinspektør giver Møde ved Forretningen for at lede denne og vejlede Jordboniteringsmændene, og denne Landinspektør har, saafremt han finder noget at erindre mod Jordboniteringsforretningen, Ret og dermed ogsaa Pligt til at forlange en Overtaksationsforretning afholdt. I saa Tilfælde vil det være nødvendigt, at Rekvirenten begærer en ny Forretning afholdt af det dobbelte Antal Jordboniteringsmænd, og under Ledelse af en af Amtmanden beskikket ny Landinspektør, og Omkostningerne ved denne nye Forretning maa da bæres af Rekvirenten. Da Landinspektørerne paa dette Punkt er vanskelig stillede, idet de for at varetage det offentliges Interesser paa behørig Maade vil kunne komme til at bebyrde Parterne, af hvem de privat er engagerede, med ret betydelige Omkostninger, har man ment, at Forholdet bør ordnes saaledes, at Landinspektøren, saafremt han finder noget at erindre mod Jordboniteringsforretningen, maa lade det fornødne derom tilføre Jordboniteringsprotokollen, uden at Forretningen dog derved taber sin Virkning. Landbrugsministeriet maa da, saafremt der findes Anledning dertil, begære en ny Forretning afholdt, imod at Omkostningerne herved bæres af Statskassen.

Man har ment, at det ved Overtaksationsforretninger vil være mest hensigtsmæssigt at lade Landbrugsministeriet beskikke den Landinspektør, som skal lede Forretningen, da Matrikuldirektoratet, der stadig beskæftiger sig med Landinspektørernes Arbejder, har mere Kendskab til de forskellige Landinspektørers Kvalifikationer end Amtmændene. Ændringerne i 5., 6. og 7. Stykke tager Sigte paa de her omtalte Forhold.